

BÀI HỌC 2

MỘT MÓN QUÀ KHÔNG HỀ BỊ TIÊU HỦY

CÂU GÓC: “Anh em đã vâng theo lẽ thật làm sạch lòng mình, đừng có lòng yêu thương anh em cách thật thà, nên hãy yêu nhau sốt sắng hết lòng” (1 Phi-e-rơ 1:22).

ĐỌC KINH THÁNH TUẦN NÀY: 1 Phi-e-rơ 1:1, 2; Giăng 3:16; Ê-xê-chi-ên 33:11; 1 Phi-e-rơ 1:3–21; Lê-vi Ký 11:44, 45; 1 Phi-e-rơ 1:22–25.

Đây là một vài câu hỏi cần được trả lời nhất là trong mỗi khi chúng ta nghiên cứu một sách nào của Kinh Thánh.

Thứ nhất, tác giả viết sách hay thư này cho ai? Khi tác giả viết ông tính viết cho một người hay cho một nhóm người? Hai câu hỏi trên cho chúng ta biết vì lý do nào mà quyển sách của Kinh Thánh được viết và để dạy dỗ điều gì hay để truyền bá một chủ đề nào. Rất quan trọng, chúng ta cần biết bối cảnh lịch sử của thời gian cuốn sách hay bức thư được viết. Nên khi Phi-e-rơ viết bức thư thứ nhất, câu hỏi quan trọng nhất chúng ta phải hỏi là: *Sứ điệp nào chúng ta có thể học được qua bức thư của ông?*

Nhưng rồi, tiếp theo, để trả lời cho câu hỏi ấy, chúng ta phải đặt câu hỏi này: *Vậy thì thư của Phi-e-rơ có ý nghĩa gì với chúng ta ngày nay?* Bởi vì chúng ta biết, ông đã viết bức thư này theo sự thôi thúc và khả thi của Đức Thánh Linh, nhiều trăm năm trước. Nhưng ngày nay, chúng ta cũng phải thấy câu trả lời tỏ tường cho câu hỏi của chúng ta khi chúng ta đọc vài câu đầu tiên của thư ông. Và đích thực, Phi-e-rơ còn có nhiều lẽ thật quan trọng cần truyền đạt cho chúng ta ngày hôm nay.

CHO NHỮNG KẸ BỊ BẮT VÀ LƯU ĐÀM

Đọc 1 Phi-e-rơ 1:1. Những lời này cho chúng ta biết gì về hoàn cảnh mà bức thư này phải được viết?

Phi-e-rơ nói lên danh tánh mình là tác giả bức thư rõ ràng. Tên ông nằm trong chữ đầu tiên của bức thư. Liên tiếp đó, ông cũng định nghĩa chức vụ của mình là “một sứ đồ (thầy giáo, lãnh đạo) của Đức Chúa Giê-su Christ.” Như vậy, cũng giống như ông Phao-lô thường làm (Ga-la-ti, 1:1; Rô-ma 1:1; Ê-phê-sô 1:1). Trong đầu thư, ông định nghĩa cho người đọc biết mối tương quan của ông với Đức Chúa Giê-su. Ông làm vậy để nói lên thẩm quyền của mình về việc gởi bức thư này đến cho anh em. Ông đặc biệt nhấn mạnh đến chức vụ “sứ đồ” của mình, là một chức vụ mà Đức Chúa Giê-su Christ đã ban đặt cho ông.

Kể đến Phi-e-rơ cho biết những nơi nào mà ông đã gởi thư mình đến. Các chỗ này nằm trong khắp miền Tiểu Á. Ngày nay, các nơi này thuộc xứ Thổ Nhĩ Kỳ bên phía đông của con kênh Bosporus. Con kênh này dài khoảng 18 dặm Anh (29 km), nó chia đôi hai phần của Thổ Nhĩ Kỳ nằm trong Âu châu và Á châu. Và sông này cũng nối liền Biển Marmara với Biển Đen.

Như vậy thư của Phi-e-rơ gởi cho các anh em tín giáo người Do Thái hay cho người Ngoại (không phải Do Thái)? Ông dùng chữ “người đã tha hương tản lạc khắp thế giới”. Đây là những người Do Thái lưu vong, không ở trong vùng Đất Thánh trong thế kỷ thứ nhất. Chữ “được chọn” hay “thánh” trong 1 Phi-e-rơ 1:2 có thể dùng để nói về người Do Thái hoặc Cơ Đốc nhân. Trong các thư của Phi-e-rơ, ông dùng chữ người Ngoại để nói về những người chưa tin Chúa (1 Phi-e-rơ 2:12; 1 Phi-e-rơ 4:3). Thế cho nên chúng ta có thể biết là thư này Phi-e-rơ viết cho các tín đồ (tin Chúa Giê-su) người Do Thái.

Cũng có một số học giả Kinh Thánh cho rằng trong hai câu Kinh Thánh trên, Phi-e-rơ hàm chỉ tín đồ người Ngoại (ngoại bang không phải người Do Thái). Chúng ta không biết chắc Phi-e-rơ viết thư cho ai, nhưng điều quan trọng hơn cả ấy là sứ điệp của các thư ông, là những điều chúng ta cần học.

ĐƯỢC CHỌN

Đọc 1 Phi-e-rơ 1:2. Câu này còn cho chúng ta biết gì nữa về những người mà ông Phi-e-rơ gửi thư này cho? Ông gọi họ là ai?

Chúng ta có thể không biết Phi-e-rơ viết thư cho nhóm người thuộc gốc dân nào, nhưng chúng ta biết chắc một điều. Họ là “những người được chọn, theo sự biết trước của Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Cha, và được nên thánh bởi Đức Thánh Linh.” Chúng ta phải cẩn thận khi giải thích câu Kinh Thánh này. Nó không có nghĩa là số phận chúng ta được cứu hay không là tiền định từ trước khi chúng ta ra đời. Và nó càng không có nghĩa là chỉ những người ông Phi-e-rơ viết thư này cho là những người được chọn cho sự cứu rỗi. Hai tư tưởng ấy không phải là sự dạy dỗ của Kinh Thánh.

Đọc 1 Ti-mô-thê 2:4; 2 Phi-e-rơ 3:9; Giăng 3:16; và Ê-xê-chi-ên 33:11. Các câu này giúp chúng ta hiểu vì sao Phi-e-rơ có nghĩa gì khi ông gọi những độc giả của thư ông là những người “được chọn”.

Kinh Thánh nói rất rõ ràng rằng mục đích của chương trình Đức Chúa Trời có cho loài người là mọi người đều được cứu. Chương trình này đã được dự định từ trước khi thế giới được tạo thành. “trước khi sáng thế, Ngài đã chọn chúng ta trong Đấng Christ” (Ê-phê-sô 1:4). Tư tưởng rằng hết thảy chúng ta đều được chọn là đúng vì chương trình của Đức Chúa Trời là không để cho ai bị mất. Nghĩa là Đức Chúa Trời đã chọn tất cả mọi người phải được hưởng sự sống đời đời. Chương trình cứu rỗi được dựng nên để cứu tất cả mọi con người. Tất cả mọi người đều được huyết báu của Đức Chúa Giê-su chuộc tội rỗi dẫu vẫn có một số người không chịu tiếp nhận món quà cứu chuộc ấy của Đức Chúa Trời.

Thế nên Đức Chúa Trời biết ai là kẻ được chọn. Ngài còn biết trước họ sẽ chọn điều gì, nếu họ sẽ tiếp nhận hay từ chối món quà cứu rỗi mà Ngài tặng không cho họ. Đức Chúa Trời cũng biết trước là Ngài không thể bó buộc bất cứ con người nào đăng họ chấp nhận món quà cứu rỗi của Ngài. Thí dụ sau đây sẽ giúp chúng ta sáng tỏ hơn. Một bà mẹ biết là con mình sẽ chọn ăn kẹo thay vì ăn rau. Vì bà mẹ biết con mình sẽ chọn điều gì, không có nghĩa là bà đã ép nó chọn ăn kẹo. Sự chọn lựa vẫn là của đứa con. Cũng vậy, Đức Chúa Trời biết con cái Ngài sẽ chọn điều gì, và Ngài không cưỡng ép chúng ta phải chọn điều theo ý Ngài. Chúng ta có quyền tự do chọn lựa.

Đức Chúa Trời đã chọn cho bạn phải được có sự cứu rỗi. Chân lý này củng cố niềm hy vọng trong lòng bạn như thế nào?

CÁC CHỦ ĐỀ QUAN TRỌNG

Đọc 1 Phi-e-rơ 1:3-12. Sứ điệp chính của ông Phi-e-rơ trong các câu này là gì?

Phi-e-rơ viết về Đức Chúa Cha và Đức Chúa Con. Và ông viết về công việc của Đức Thánh Linh. Đồng thời ông cũng mở đầu các chủ đề mà ông sẽ truyền đạt trong các chương sau.

Phi-e-rơ bắt đầu trong câu 3 bằng nói rằng các Cơ Đốc nhân phải được tái sanh (sanh lại). Cuộc đời họ đã hoàn toàn thay đổi. Đức Chúa Giê-su đã thay đổi cuộc đời họ bằng quyền năng của sự phục sinh từ kẻ chết của Ngài. Và “cơ nghiệp không hư đi,” đang chờ đợi mọi Cơ Đốc nhân nơi thiên đàng (1 Phi-e-rơ 1:3,4). Vậy sự sống lại của Đức Chúa Giê-su là phần then chốt của mọi niềm tin Cơ Đốc. Chúng ta tìm thấy lẽ thật này trong nhiều nơi khác của Tân Ước.

Niềm hy vọng này cho mọi Cơ Đốc nhân có lý do để vui mừng. Nhiều Cơ Đốc nhân của thuở ban đầu, là những người Phi-e-rơ viết thư này cho, đang gặp nhiều khó khăn và hoạn nạn. Các sự khó khăn này thử thách đức tin của họ. Chúng sẽ làm cho đức tin của họ tinh sạch như vàng thử lửa. Các độc giả của Phi-e-rơ là những người không biết Đức Chúa Giê-su khi Ngài còn ở trần gian. Nhưng họ yêu thương và tin Ngài. Và kết quả của đức tin của họ nơi Đức Chúa Giê-su là sự cứu rỗi. Ở đây Phi-e-rơ nói rằng Đức Chúa Giê-su hứa cho họ và cho chúng ta rằng, “cơ nghiệp không hư đi, không ô uế, không suy tàn, để dành trong các tầng trời cho anh em” (câu 4).

Phi-e-rơ cho các độc giả của ông biết rằng các đấng tiên tri trước họ đã nói trước, “Về sự cứu rỗi đó, các đấng tiên tri đã tìm tòi suy xét, và đã nói tiên tri về ân điển định sẵn cho anh em” (câu 10). Các đấng tiên tri trước Đức Chúa Giê-su đã nghiên cứu dò tìm rất kỹ càng vì họ muốn tìm biết cho bằng được tin tức về sự cứu rỗi mà ngày nay các độc giả của Phi-e-rơ đang trải nghiệm trong Đức Chúa Giê-su.

Những người tín đồ mà Phi-e-rơ gửi thư này, đức tin họ đang gặp nhiều thử thách. Họ bị bắt bớ vì niềm tin của họ. Nhưng ông chỉ rõ cho họ thấy rằng họ là một phần của một cuộc chiến vĩ đại, giữa thiện và ác, giữa quyền lực của Đức Chúa Trời và sự phản loạn của Sa-tan. Phi-e-rơ muốn họ giữ vững lòng tin vào chân lý qua những ngày gian truân này.

1 Phi-e-rơ 1:4 nói rằng “cơ nghiệp để dành trong các tầng trời cho anh em.” Hãy nghĩ đến chân lý diệu kỳ này. Có một chỗ trên thiên đàng đã dành sẵn cho bạn. Lẽ thật này có ý nghĩa gì với cá nhân bạn? Vậy thì câu trả lời của lòng bạn cho lời hứa nhiệm mầu này là gì?

SỐNG NẾP SỐNG CỦA NGƯỜI ĐƯỢC CỨU

Đọc 1 Phi-e-rơ 1:13-21. Theo các câu này, tại sao Cơ Đốc nhân phải sống một cuộc sống thánh khiết và trung tín?

Thư Phi-e-rơ thứ nhất 1:13 bắt đầu bằng chữ “Vậy”. Chữ này cho thấy những điều anh em tín hữu phải làm vì những gì ông đã nói mà chúng ta học trong bài học ngày hôm qua. Hôm qua, chúng ta thấy Phi-e-rơ đã nói về ân điển (sự nhân từ và sự tha thứ) của Đức Chúa Trời. Ông cũng nói đến niềm hy vọng mà các tín đồ có nơi Đức Chúa Giê-su (1 Phi-e-rơ 1:3-12). Thật vậy, người Cơ Đốc có được ân điển và hy vọng này, nên họ hãy “hãy bền chí như thể thắt lưng, hãy tiết độ, lấy sự trông cậy trọn vẹn đợi chờ ơn sẽ ban cho mình”. Bởi vì độc giả của thư ông là những người đã nhận được ơn cứu rỗi từ nơi Đức Chúa Giê-su. Bây giờ họ phải sửa soạn tâm thần để đứng vững và tín trung.

Đọc 1 Phi-e-rơ 1:13. Câu này nói rằng chúng ta phải đặt hy vọng nơi ân điển sẽ được ban cho mình. Giải thích tư tưởng này.

Rõ ràng là Phi-e-rơ nhắc nhở về niềm hy vọng chỉ có duy nhất nơi Đức Chúa Giê-su, nhưng ông cũng nói rõ ràng các tín hữu phải sống cho xứng đáng. Tại sao? Bởi vì họ đã được cứu rỗi. Để nhắc bảo họ, ông nói đến ba lý do chính mà mỗi Cơ Đốc nhân phải có để sống một đời sống thánh khiết và tín trung:

Nếp sống thánh khiết và trung tín vì biết rằng Đức Chúa Trời là ai. Phi-e-rơ rút lời từ trong Lê-vi Ký 11:44, 45 khi ông nói rằng “hãy thánh khiết vì Ta là thánh khiết” (1 Phi-e-rơ 1:15-16).

Cơ Đốc nhân phải cư xử thế nào để khi ứng hầu trước mặt Đức Chúa Trời trong ngày phán xét khi Đức Chúa Giê-su. Chúng ta biết Đức Chúa Trời phán xét mọi người công minh tùy theo việc họ làm (câu 17).

Lẽ thật tỏ tường ấy là Cơ Đốc nhân là những kẻ đã được cứu. Họ đã được chuộc lại bằng một giá cao, ấy là “huyết báu của Đấng Christ” (câu 19). Và Phi-e-rơ nói rõ ràng rằng cái chết của Đức Chúa Giê-su không phải là một tai nạn của lịch sử. Mà cái chết của Ngài là một điều đã được dự trù từ trước khi thế gian được tạo dựng! (câu 20).

Điều gì đã làm bạn trở thành Cơ Đốc nhân? Giả thử có người hỏi bạn, “Tại sao anh/chị lại tin Chúa và là người Cơ Đốc?” Câu trả lời của bạn là gì? Mọi học viên hãy chia sẻ câu trả lời của mình.

HÃY YÊU THƯƠNG LẤN NHAU

Đọc 1 Phi-e-rơ 1:22–25. Điểm quan trọng nào ông Phi-e-rơ nói thế nào là một Cơ Đốc nhân? Và sống một cuộc sống thánh khiết và trung tín có nghĩa là gì?

Trong câu 22, “Anh em đã vâng theo lẽ thật làm sạch lòng mình”. Trong tiếng Hy Lạp, từ “làm sạch” rất là gần với danh từ “thánh” và “thánh khiết”. Hai từ này cùng liên hệ với câu 15 mà chúng ta đã học bài học hôm qua. Trước hết Cơ Đốc nhân dâng hiến đời mình cho Đức Chúa Giê-su. Rồi họ chịu báp-têm (1 Phi-e-rơ 3:21, 22). Khi làm vậy, Cơ Đốc nhân đã biệt riêng đời mình cho Chúa. Họ thực hiện việc này bằng cách tuân theo lẽ thật.

Sự thay đổi trong đời sống của người tín đồ mang đến một sự thay đổi khác. Họ tìm thấy họ ở trong cùng một mối tương quan, thông công với những người cùng một niềm tin. Các mối tương quan của tình đồng đạo rất là quan trọng, ông Phi-e-rơ diễn tả mối tương giao này như là tình gia đình. Ông nói Cơ Đốc nhân phải yêu thương nhau như anh chị em. Trong câu 22, khi nói về cái tình yêu thương lẫn nhau, Phi-e-rơ dùng một từ của tiếng Hy Lạp “*philadelphia*”. Chữ này có nghĩa là tình yêu ruột thịt của anh chị em. Đây là tình yêu của người cùng gia đình có cho nhau.

Tiếng Hy Lạp có nhiều chữ khác nhau để diễn tả các loại tình yêu. Chữ yêu mà ông Phi-e-rơ dùng trong câu này là từ “*agape*” để nói về một tình yêu của sự mới, sự tái sanh, hay chỉ có đến từ Thượng Đế. Hay nói cách khác, ông nói đến một tình yêu chỉ đến qua sự sống thật theo lời Kinh Thánh. Đây là một tình yêu chỉ duy nhất đến từ Đức Chúa Trời. Một tấm lòng ích kỷ không có tình yêu này. Vì vậy Phi-e-rơ nhấn mạnh đến “sự vâng lời lẽ thật” (câu 22). Lẽ thật hay chân lý không chỉ là điều để tin mà thôi, mà còn phải được sống theo nữa.

Bằng cách nào chúng ta học được để biết yêu thương hơn? Sự chọn lựa nào chúng ta phải chọn để có thể làm mình sống và bày tỏ loại tình yêu chỉ đến từ một “tấm lòng trong sạch”?

TƯ TƯỞNG BỒ TÚC:

Đọc Ellen G. White, “Sự Vàng Phục Hoàn Toàn của Đấng Christ” trang 373-376 trong quyển *Selected Messages (Các Sứ Điệp Chọn Lọc)*, quyển 1. Cũng đọc thêm Ellen G. White, “Cách Sống Của Đấng Christ”, trang 365-368.

Đoạn đầu của sách thứ nhất của ông Phi-e-rơ rất là sâu sắc và xúc tích. 25 câu này nói về nhiều điểm quan trọng. Bắt đầu là những tư tưởng thâm thúy về Ba Ngôi Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Cha, Đức Chúa Con và Đức Thánh Linh. Ông nói rằng Đức Chúa Cha đã ban cho chúng ta một Đấng Cứu Thế qua Con của Ngài là Đức Chúa Giê-su Christ. Có nghĩa là chúng ta đã được chọn trong Đức Chúa Giê-su để sống một nếp sống thánh khiết và tìm thấy sự vui mừng. Tại sao? Bởi vì sự chết của Ngài và sự sống lại là một lời hứa của Chúa. Lời hứa về một món quà Chúa dành sẵn cho chúng ta, đó là thiên đàng nơi chúng ta sẽ hội ngộ trùng phùng với Cha chúng ta. Chúng ta sẽ gặp hoạn nạn. Nhưng chúng ta sẽ tìm thấy niềm vui trong sự cứu rỗi mà Đấng Christ mang lại. Đúng vậy, “hai bức thư của ông Phi-e-rơ là để mang can đảm và bồi bổ sức mạnh cho đức tin của những người đang thống khổ. Những người mà ông Phi-e-rơ gửi thư này cho họ đang gặp nhiều thử thách và căm dỗ. Họ đang gặp sự hiếm nghèo là họ có thể không nắm chặt tay Chúa. Các bức thư ông viết với mục đích giúp đỡ và hướng dẫn những người đọc thư bắt đầu nhìn thấy được và làm theo những gì là đúng.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Hoạt Động Của Các Sứ Đồ (Các Nhà Lãnh Đạo; Các Thầy Giáo)*, trang 517.

Chính vậy, Cơ Đốc nhân phải sống đời sống thánh khiết. Nói cách khác, đời sống họ phải thể hiện rằng họ là những người biết vàng phục lẽ thật. Và các hội thánh phải biểu lộ rằng họ đầy dẫy tình yêu thương, một loại tình yêu đến từ một tấm lòng trong sạch.

CÂU HỎI THẢO LUẬN:

1. Trong lớp, mọi người hãy trở lại câu hỏi cuối của ngày thứ tư: Điều gì làm chúng ta làm Cơ Đốc nhân? Các câu trả lời giống nhau ở điểm nào và khác nhau ở điểm nào?
2. Hai lần trong đoạn đầu này ông Phi-e-rơ đã nhắc lại sự kiện Đức Chúa Giê-su đã sống lại từ kẻ chết (1 Phi-e-rơ 1:3, 21). Tại sao sự sống lại của Đức Chúa Giê-su là quan trọng đối với niềm tin của chúng ta?
3. Phi-e-rơ nói về một “sự ban cho không bao giờ bị tiêu hủy” trong 1 Phi-e-rơ 1:4. Giải thích điều này? Hãy nghĩ đến tất cả những điều trong thế giới và trong cuộc sống này rồi sẽ tan biến hay sẽ bị tiêu diệt trong phút chốc. Những điều này cho chúng ta thấy món quà (sự ban cho) mà đã hứa ban cho chúng ta là diệu kỳ như thế nào?
4. Làm sao để đức tin của chúng ta vẫn tăng trưởng dầu là khi chúng ta phải gặp khó khăn hoặc trong những hồi gian nan, thống khổ? Hay sự chọn lựa nào chúng ta có thể làm để giúp chúng ta học hỏi được qua những lúc khó khăn?